

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सिंहहिलं केसरिणं तटावन्तं नराजं ॥ ५० ॥ स्तोम्यश्च दुरादिरिन्धेभ्यः तेजसोर्धिषोभेज्ज्वलाः ॥ ५१ ॥ खरदूषणं
 रामस्तु पुनराशंक्यपौरजानपदागमं ॥ प्रविवेशमहारण्यं शरभंगं शरभंगं प्रति ॥ ४० ॥ सत्कृत्य शरभंगं सन्दङ्कारण्यमाश्रितः ॥ नदीं गोदावरीं रम्यामाश्रित्य न्य
 वसत्तदा ॥ ४१ ॥ वसतस्तस्य रामस्य ततः शूर्पणखाकृतं ॥ खरेणासीन्महद्वैरंजनस्थाननिवासिना ॥ ४२ ॥ रक्षार्थं तापसानां तुराघवो धर्मवत्सलः ॥ चतुर्दशस
 हस्राणि जघान भुविराक्षसान् ॥ ४३ ॥ दूषणं च खरं चैव निहत्य सुमहाबलौ ॥ चक्रेक्षे मं पुनर्धीमान् धर्मारण्यं सराघवः ॥ ४४ ॥ हतेषु ते पुरक्षः सुततः शूर्पणखा
 पुनः ॥ ययौ निरुक्तनासोष्ठीलं कां भ्रातुर्निवेशनं ॥ ४५ ॥ ततो रावणमभ्येत्य राक्षसीदुःखमूर्च्छिता ॥ पपात पादयो भ्रातुः संश्रुक्कुरुधिरानना ॥ ४६ ॥ तां तथा वि
 कृतां हृद्वारावणः क्रोधमूर्छितः ॥ उत्पपाता सनात् क्रुद्धो दैतैर्दतानुपस्पृशन् ॥ ४७ ॥ स्वानमात्यान् विस्तृज्याथ विविकेतामुवाच सः ॥ केनाप्येवं कृताभद्रमाम
 चित्यावमन्य च ॥ ४८ ॥ कः शूलं तीक्ष्णमासाद्य सर्वगात्रैर्निषेवते ॥ कः शिरस्यग्निमाधाय विश्वस्तः स्वपतेमुखं ॥ ४९ ॥ आशीविषं घोरतरं पादेन स्पृशतीह कः ॥
 सिंहकेसरिणं कश्चिदंशूयां स्पृश्यतिष्ठति ॥ ५० ॥ इत्येवं ब्रुवतस्तस्य स्तोतोभ्यस्तेजसोर्धिषः ॥ निश्चेरुर्दत्ततोरान्नौ वक्षस्येव स्वरंधतः ॥ ५१ ॥ तस्य तत्सर्वमाच
 ख्यौ भगिनीरामविक्रमं ॥ खरदूषणसंयुक्तं राक्षसानां पराभवं ॥ ५२ ॥ सनिश्चित्य ततः कृत्यं स्वसारमुपसांत्व्य च ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमे राजा विधाय नगरे विधिं ॥
 ॥ ५३ ॥ त्रिकूटं समतिक्रम्य कालपर्वतमेव च ॥ ददर्श मकरावासं गंगीरोदं महोदधिं ॥ ५४ ॥ तमतीत्याथ गोकर्णमभ्यगच्छ दृशाननः ॥ दयितं स्थानमव्यग्रं शू
 लपाणेर्महात्मनः ॥ ५५ ॥ तत्राभ्यगच्छन्मारीचं पूर्वामात्यं दृशाननः ॥ पुरारामभयादेव तापस्यं समुपाश्रितं ॥ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणिरा
 मोपाख्यानपर्वणि रामवनाभिगमने सप्तमस्त्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ ५३ ॥ मार्कण्डेय उवाच मारीचस्त्वयं संभ्रांतो ह
 द्द्वारावणमागतं ॥ पूजयामास सत्कारैः फलमूलादिभिस्ततः ॥ १ ॥ विश्रांतं चैनमासीनमन्वासीनः सराक्षसः ॥ उवाच प्रस्तुतं वाक्यं वाक्यशो वाक्यकोविदं ॥ २ ॥
 नेते प्रकृतिमान्वर्णः कच्चित्क्षेमं पुरेतव ॥ कच्चित्प्रकृतयः सर्वा भजंते त्वां यथापुरा ॥ ३ ॥ किमिहागमने चापि कारयेते राक्षसेश्वर ॥ कृतमित्येव तद्विद्विद्यद्यपि स्यात्सु
 दुष्करं ॥ ४ ॥ शशं सरावणस्तस्मै तत्सर्वं रामचेष्टितं ॥ समासेनैव कार्याणि क्रोधामर्षसमन्वितः ॥ ५ ॥ युक्तं तत्पराजवसहितं ॥ ५२ ॥ विधिं रक्षां ॥ ५३ ॥ पुरारामभयात्तु विष्कम्भि
 त्रयक्ष्मसंज्ञेन जातम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ इत्यार० नै० भा० सप्तमस्त्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ ५४ ॥ मारीच इति प्रकृतं पुष्कलार्थकम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥